

ת"פ 40534/07/19 - מדינת ישראל נגד שמעון חלפון

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 40534-07-19 מדינת ישראל נ' חלפון(עציר)
תיק חיצוני: 143090/2019

בפני	כבוד השופט עמית מיכלס
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	שמעון חלפון (עציר)

החלטה

רקע

1. לפני בקשת הנאשם למינוי סניגור "פרטי" שלא באמצעות הסניגוריה הציבורית, ולתשלום שכר טרחתו, לצורך ייצוגו בהליך פלילי, במסגרתו הוגש נגדו כתב אישום בעבירות של **הפרת צו פיקוח**, לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו-2006, **תקיפת עובד ציבור**, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ו**הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לאותו חוק.

2. הנאשם הציג את מבוקשו בעל-פה, מבלי שציין את הסמכות החוקית לכך, כאשר טיעונו התמקדו בהטלת דופי הן בסניגוריה הציבורית כמוסד, והן בסניגורים שייצגו אותו בהליך הנוכחי ובתיקים קודמים. זה המקום לציין שעד כה מונו לנאשם 3 סניגורים מטעם הסניגוריה הציבורית לייצגו בהליך הנוכחי, אולם ייצוגם הופסק, הן לבקשתם והן לבקשת הנאשם.

3. בשם לב לבקשה החריגה, הוריתי בהחלטתי מיום 18.6.2020 למאשימה ולסניגוריה הציבורית להגיש את התייחסותן לסוגיה, ואלו הותירו את ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט. כחלק מתגובתם הופנית למצב המשפטי הקיים ולהתנהלותו הבעייתית של הנאשם במסגרת ההליכים המשפטיים שהתנהלו נגדו עד כה.

4. בדיון שהתקיים ביום 18.6.2020 ביקש הנאשם לאמץ את המתווה שאושר, לדבריו, בעניין הנאשמת לורי שם טוב, לפיו ימנה מנכ"ל משרד המשפטים עורך דין ששכר טרחתו ישולם על ידי אוצר המדינה.

בדיון שנערך ביום 21.7.2020, לאחר שהתקבלו עמדות המאשימה והסניגוריה הציבורית, חזר הנאשם על בקשתו, תוך שהמשיך להטיל דופי בסניגוריה הציבורית ובסניגורים שייצגו אותו מטעמה בעבר. חרף שאלות שהופנו אליו, לא הצליח הנאשם להסביר אם הוא עתיד לשנות הפעם את גישתו ככל שימונה לו סניגור במתווה שהציע.

במהלך הדיון הוברר שהנאשם נעצר בינתיים במסגרת תיק אחר שנפתח נגדו בימים האחרונים, שאף בו התעוררה סוגיית ייצוג המשפטי.

דיון והכרעה

5. אין חולק על כך שהנאשם בהליך הנוכחי זכאי לייצוג על ידי סניגור, בהיותו מואשם בכתב אישום, זאת בשים לב להצהרת המאשימה לפיה ישנה אפשרות שתבקש מבית המשפט להטיל עליו עונש של מאסר בפועל ככל שיורשע [סעיפים 15(א)(5) ו-15(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ)]. האופן בו ימונה הסניגור הוסדר בהמשך סעיף 15 לחסד"פ:

..."

(ו) מינוי סניגור לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ג), במחוז שהוקמה בו לשכת סניגוריה ציבורית, יהיה לפי הוראות חוק הסניגוריה הציבורית, תשנ"ו-1995.

(ז) ראה בית המשפט במחוז שהוקמה בו לשכת סניגוריה ציבורית שיש למנות סניגור לפי סעיפים קטנים (ד) או (ה), יפנה את החשוד או העצור ללשכת הסניגוריה הציבורית שבאותו מחוז כדי שימונה לו סניגור...".

(ההדגשות הוספו - ע.מ.)

מהוראות החוק עולה שהדרך היחידה למינוי סניגור לנאשם היא מכוח חוק הסניגוריה הציבורית, תשנ"ו-1995 (להלן: חוק הסניגוריה הציבורית), ולא בכדי. חוק הסניגוריה הציבורית, מכוחו קמה הסניגוריה הציבורית, נועד "לתת מענה מאורגן ומסודר מטעם המדינה להבטחת ייצוג משפטי נאות בהליכים פליליים במקרים המתאימים, וזאת בין השאר על-מנת לקדם את זכותם של נאשמים להליך הוגן, להגביר את השוויון בין הנאשמים ואת אמון הציבור במנגנון עשיית המשפט והצדק" [בש"פ 7235/18 לורי שם טוב נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (23.10.2018) (להלן: בש"פ 7235/18)].

בהתאם להוראות סעיפים 11, 12 ו-14 לחוק הסניגוריה הציבורית, הסניגוריה הציבורית היא המוסמכת למנות את הסניגורים הציבוריים ולפקח על עבודתם לצורך הבטחת ייצוג הולם לנאשמים.

6. עורכי הדין אותם רשאי הסניגור הציבורי המחוזי למנות מתחלקים לשלושה סוגים: האחד, עורך דין העובד בלשכת הסניגוריה הציבורית במחוז ("סניגור פנימי") [ס' 11(א)(1) לחוק הסניגוריה הציבורית]; השני, עורך דין שאינו נמנה על עובדי לשכת הסניגוריה הציבורית, אותו מצא הסניגור הציבורי המחוזי כשיר לשמש כסניגור ציבורי, והוא נכלל ברשימה שהוכנה על ידו ("סניגור חיצוני") [סעיפים 11(א)(2), 12(א) ו-12(ב) לחוק הסניגוריה הציבורית]; השלישי, עורך דין שאינו נכלל ברשימה, ובתנאי שמונה על ידי הסניגור הציבורי המחוזי ונתן הסכמתו לכך [סעיף 12(ב) לחוק הסניגוריה הציבורית]. הנה כי כן, על אף האפשרויות השונות למינוי סניגור ציבורי, המכנה המשותף לכולם הוא אחריותה של הסניגוריה הציבורית על בחירתו, העסקתו, הסדרת שכר הטרחה שלו ופיקוח על עבודתו [סעיפים 11-14 לחוק

עמוד 2

הסניגוריה הציבורית; עניין שם טוב, פסקה 19].

7. נמצאנו למדים כי בהתאם לחוק הסניגוריה הציבורית ולחסי"פ, הדרך למינוי סניגור לנאשם עוברת דרך הסניגוריה הציבורית בלבד. חרף האמור, עותר הנאשם למנות לו סניגור שלא באמצעות המנגנון שהוצג. כן מבקש הנאשם להטיל את הוצאות ייצוגו על המדינה, זאת בהסתמך על התקדים שנקבע בעניין לורי שם טוב ועל סעיף 19(א) לחסי"פ שכותרתו "הוצאות הגנה":

"מינה בית המשפט סניגור, יחולו על המדינה הוצאות ההגנה לרבות הוצאותיהם ושכרם של הסניגור והעדים, כפי שייקבע בתקנות".

השאלה אם רשאי בית המשפט למנות סניגור שלא באמצעות הסניגוריה הציבורית ולשלם את שכרו נדונה בצורות שונות בעניין לורי שם טוב. ואולם, למרות שעניינה הגיע לאחת לפתחו של בית המשפט העליון, טרם נקבעה עד כה הלכה עקרונית בנושא. כך למשל, בבש"פ 7235/18 קבעה הרשמת ש' עבדיאן ש"דרך המלך" למינוי סניגור היא באמצעות הסניגוריה הציבורית, אולם הותירה חריץ צר, לפיו במקרים "חריגים שבחריגים" ימונה לנאשם סניגור שלא באמצעותה, בהסתמך על "סמכותו הטבועה" של בית המשפט. במצב דברים זה נקבע שניתן יהיה לפסוק את שכר טרחתו בהתאם לסעיף 19(א) לחסי"פ, זאת בשים לב ל"חשיבותן הרבה של הזכות לייצוג משפטי בהליכים פליליים ושל הזכות להליך הוגן כזכויות יסוד מרכזיות בשיטתנו המשפטית" (סעיפים 17-19 להחלטה). יש לציין כי באותה החלטה הובהר שסעיף 19(א) אינו מהווה מקור סמכות למינוי סניגור פרטי. מכל מקום באותו עניין לא נדרשה הכרעה, לאחר שנמצא שעניינה של העוררת לא נמנה על אותם "מקרים חריגים" (סעיף 20 להחלטה). ערעור על החלטה זו נדחה על ידי השופט ד' מינץ בבש"פ 7525/18 פלונית נ' מדינת ישראל (1.11.2018) (להלן: בש"פ 7525/18), אף זאת מבלי להידרש ליחס בין סעיף 15 לסעיף 19 לחסי"פ (פסקה 10).

לא אלאה את הקורא בגלגולים השונים שעבר התיק בעניין שם טוב, ודי אם אציין שבערעור שהוגש על ידה לאחר דחיית בקשתה למינוי סניגור פרטי במימון ציבורי, ניתנה החלטה נוספת על ידי השופט מ' מזוז [ע"פ 3798/19 שם טוב נ' מדינת ישראל (9.7.2019)], במסגרתה אושר אמנם מתווה של מימון סניגור פרטי במימון ציבורי, אולם החלטה זו ניתנה בהסכמת המדינה, שהודיעה כי היא מסירה את התנגדותה העקרונית לאור "נסיבותיו החריגות של המקרה" ובהסתמך על החלטת בית המשפט המחוזי בדבר "חוסר האפשרות לנהל את ההליך נגד המערערת ללא ייצוג". על אף שבהחלטת בית המשפט העליון לא נקבעו מסמרות אשר למקור החוקי לנ ג דרך זו, ניתן לקבל רמז לקיומה של סמכות זו מדברי השופט מ' מזוז טרם שחתם על החלטתו: "אשר על כן, הערעור מתקבל במובן זה שבקשת המערערת למינוי סניגור לפי סעיף 19 לחסי"פ, על כל הכרוך בכך, תוחזר לדיון לבית המשפט המחוזי..." (סעיף 5).

8. יש לציין שבמהלך הדיון שנערך בבש"פ 7235/18 הסכימה הסניגוריה הציבורית לקיומה של "סמכות טבועה" לבית המשפט, כעולה מסעיף 3 לחסי"פ, בהוסיפה שככל שימונה סניגור, ניתן יהיה לפסוק את שכרו בהתאם להוראות סעיף 19(א) לחסי"פ.

על העמדה לפיה אין "לסגור" לחלוטין את הדלת מפני אפשרות ייצוג נאשם שלא באמצעותה, חזרה הסניגוריה הציבורית גם בהליך שלפניי, לא לפני שבאותה נשימה הביעה את הסתייגותה מתוצאה זו, ולאחר שהפנתה לחוק

הסניגוריה הציבורית, שלגישתה נחקק במטרה להתמודד עם כשלי העבר במינויים קודמים שנעשו בדרך זו.

9. הנה כי כן, לאחר הקמת מוסד הסניגוריה הציבורית, אין הוראת חוק המסמיכה את בית המשפט למנות סניגור לנאשם, שלא באמצעות הסניגוריה הציבורית או בפיקוחה. על אף שהסניגוריה הציבורית הותירה, כאמור, את ההחלטה בבקשה הנוכחית "לשיקול דעת בית המשפט", אינני סבור שקיים מקור חוקי המאפשר לעשות כן. בהינתן שחוק הסניגוריה הציבורית, הינו חוק המסדיר את אופן המינוי של סניגור לנאשם בהליך הפלילי, ובהינתן שמדובר בחוק המאוחר לחסד"פ, אף אינני סבור שניתן להסתמך על סעיף 3 לחסד"פ, שדי בכותרתו: "סדרי דין באין הוראות", כדי להצביע על הבעייתיות להשתמש בו מקום בו קיימות הוראות מפורשות בחוק. מקום בו קיים חוק מפורש המסדיר את הסוגיה הדורשת הכרעה, אל לו לבית המשפט להפליג למחוזות רחוקים בבחינת יצירת "יש מאין", ואל לו להשתמש ב"סמכותו הטבועה", סמכות שמן הראוי להשתמש בה במשורה באותם מקרים חריגים בהם אין בנמצא מענה בחוק לסוגיה בסדרי הדין הדורשת הכרעה.

אשר לסעיף 19 לחסד"פ, שהינו סעיף שנועד להסדיר את סוגיית הוצאות ההגנה במצב דברים בו מונה סניגור על ידי בית המשפט, התקשיתי למצוא בו מקור סמכות למתווה המבוקש, זאת מן הטעם שתחילה על המינוי להתבצע בהתאם להוראות החוק, קרי לפי סעיף 15 לחסד"פ, המפנה, כאמור, לחוק הסניגוריה הציבורית, כאשר סוגיית המינוי תוסדר רק לאחר מכן.

10. בשים לב לאמור, דומה שכל פתרון אחר, לרבות הפתרון העומד בבסיס בקשה זו, לא רק שאינו עולה בקנה אחד עם הוראות החוק, אלא שהוא מנוגד אף לתכליתו. ובמה דברים אמורים? יצירת "מסלול עוקף סניגוריה", דרכו תאושר הוצאת כספי ציבור לצורך ייצוג נאשמים בהליך פלילי, משחרר הלכה למעשה את מערך הסניגוריה הציבורית מתפקידיה כגורם מפקח ומבקר. הכרסום בתפקידי הסניגוריה הציבורית עלול להוות לא רק "מדרון חלקלק", בבחינת תקדים העלול לעודד נאשמים אחרים וסניגורים פרטיים ללכת בדרך זו, אלא שהוא עלול לפגוע אף בעקרון השוויון בין נאשמים.

11. ואולם, גם לו הייתה סמכות למנות לנאשם סניגור שלא באמצעות הסניגוריה הציבורית באופן שהמדינה תישא בהוצאותיו, אינני סבור שהיה נכון לעשות כן בעניינו של הנאשם, זאת בשים לב לסיכוי הקטן ביותר, ואף זאת בלשון המעטה, שמהלך זה יישא פרי.

מסקנה זו נסמכת על תגובת הסניגוריה הציבורית, חתומה על ידי הסניגורית המחוזית עצמה, המגוללת מסכת כמעט בלתי נתפסת של התנהלות הנאשם עד כה ושל יחסו המחפיר לסניגורים רבים שמונו לייצגו בהליכים שונים לאורך שנים ארוכות.

מהתגובה עולה שאופן התנהלותו של הנאשם כלפי עורכי הדין וכלפי הסניגוריה הציבורית נשא במרבית המקרים דפוס קבוע, באופן שהנאשם הבטיח לשתף פעולה עם הסניגור שימונה לו; הסניגוריה פעלה למינוי סניגור; זמן קצר לאחר מכן סירב הנאשם לשתף עמו פעולה, תוך שהטיל דופי בייצוגו ודרש מיד למנות לו סניגור אחר; הסניגוריה מינתה לו סניגור חלופי, שגם כלפיו העלה הנאשם טענות מטענות שונות מיד לאחר שמונה, וחוזר חלילה עד לשחרורה של הסניגוריה הציבורית מייצוגו.

12. ואם ניתן היה לחשוב שהתנהלות הנאשם כוונה כלפי הסניגוריה הציבורית במחוז בלבד, הרי שמהתגובה עולה שלא כך הם פני הדברים, והנאשם חזר על התנהלותו הבעייתית גם בתיקים בהם יוצג על ידי סניגורים ממחוזות אחרים.

באופן כמעט חסר תקדים, מונו לייצג את הנאשם במרוצת השנים לא פחות מ-16 סניגורים ציבוריים, עם כולם בחר שלא לשתף פעולה ובכולם מצא להטיל דופי. עוד עולה מהתגובה שטענות הנאשם כלפי סניגוריו נשאו אופי כללי, והוא לא הצליח להצביע על כשלים כלשהם בייצוג שניתן לו. לא זו אף זו, הרי שהנאשם נהג להציג לסניגורים דרישות מדרישות שונות, שהוגדרו בתגובה כ"בלתי סבירות ולא מקובלות" בכל הנוגע לאופן ייצוגו, ומשסירבו הסניגורים להיענות לדרישותיו, הוא בחר להכפיש את שמם הטוב, נהג כלפיהם באופן בלתי הולם ואף פנה אליהם בלשון תוקפנית ומשתלחת.

חרף התנהגותו החריגה של הנאשם, לא היססה הסניגוריה הציבורית לבדוק את טענותיו, בין היתר בדרגים הגבוהים ביותר כמו הסניגור הציבורי הארצי, כמו גם באמצעות "גופים חיצוניים" אליהם פנה הנאשם.

13. כפי שניתן להיווכח, הסניגוריה הציבורית לא חסכה במשאבים על מנת להתאים לנאשם לא רק את הסניגור הטוב ביותר, אלא בעיקר את הסניגור המתאים לו ביותר. למותר לציין שהמשאבים הרבים שהושקעו, שמומנו מכספי משלם המסים הישראלי, לא הובילו בסופו של יום לתוצאה המקווה.

14. למרבה הצער, התנהלות הנאשם חזרה על עצמה גם בתיק הנוכחי, כאשר מונתה עורכת דין מטעם הסניגוריה הציבורית לייצגו ב"תיק המקור" (התיק בו הוטל עליו צו הפיקוח אותו נטען שהפר). שלא באופן מפתיע, זמן קצר לאחר מינויה הביע הנאשם את חוסר שביעות רצונו מהמינוי בפרט ומהסניגוריה הציבורית בכלל, באופן שהוביל לשחרור עורכת הדין והסניגוריה הציבורית מייצוגו. הנאשם לא השלים עם החלטה זו, עתר לבית המשפט המחוזי מרכז, וביקש שימונה לו סניגור ממחוז אחר, לאחר שהביע חוסר אמון בסניגוריה הציבורית במחוז מרכז. לאחר שבקשתו נענתה ומונה לו סניגור ממחוז אחר, מצא הנאשם גם הפעם להטיל דופי בייצוג שניתן לו, ודרש את החלפתו. בשים לב להתנהלות הנאשם, עתרה הסניגוריה הציבורית לשחררה מייצוג הנאשם בתיק המקור, ובקשתה נענתה. יש לציין שגם בערעור שהגיש הנאשם בתיק המקור מונה לנאשם סניגור, שמקץ זמן קצר הפסיק לייצגו, באישור בית המשפט.

בהמשך, במסגרת ההליך שהתנהל בבקשה להטלת צו פיקוח, ביטל בית המשפט, לבקשת הסניגוריה, את החלטתו למנות לנאשם סניגור. בקשת הנאשם לשוב ולמנות לו סניגור מטעם הסניגוריה הציבורית, נדחתה על ידי בית המשפט. גם עם החלטה זו לא השלים הנאשם, והפעם עתר לבית המשפט העליון בשבתו כבג"צ [בג"צ 5264/17 חלפון נ' הסניגוריה הציבורית (7.9.2017)], שהגם שמצא לדחות את עתירתו על הסף, הוסיף כי לא נמצא דופי בהחלטת בית המשפט המחוזי שלא למנות לו סניגור (ראו פסקה 26). בפסק הדין אף הוזכר שאין זו הפעם הראשונה בה עתר הנאשם לבג"צ בעניין דומה, כאשר גם עתירתו הראשונה נדחתה על הסף [בג"צ 285/16 חלפון נ' הסניגוריה הציבורית (12.1.2016)].

15. במהלך הדיונים השונים שהתקיימו בעניין צו הפיקוח, ולמרות שהסניגוריה הציבורית שוחררה מייצוג הנאשם, היא שבה לייצגו, לבקשתו, ולנאשם מונו לו לא פחות משלושה עורכי דין בזה אחר זה. אלא שהפעם, לא רק שהנאשם חזר על דפוס הפעולה הקבוע שלו, אלא שנמסר שניכרה הסלמה בהתנהגותו כלפי עורכי הדין שמונו לו, שבאה לידי

ביטוי בנקיטה בלשון בוטה ומשתלחת נגדם, הטרדתם והטרדת עובדים ממשרדיהם, והצגת "דרישות בלתי סבירות".

16. ואם ניתן היה לחשוב, או שמא לקוות, שבכך הסתיימה הסאגה הבלתי נגמרת בנוגע לייצוג הנאשם, הרי שאין הדבר כך. חרף החלטת בג"צ וחרף בקשות חוזרות ונישנות מטעם הסניגוריה הציבורית להפסיק בעבר לייצג את הנאשם, שבה הסניגוריה ומינתה לנאשם סניגורית ציבורית ממחוז תל אביב במסגרת התיק הנוכחי. בטרם יבשה הדיו על המינוי הטרי, ביקש הנאשם להחליף את הסניגורית, ובמקומה מונו שני עורכי דין נוספים, בהם עו"ד אבי כהן, שגם אותם הכפיש הנאשם בהמשך. על אף התנהלותו זו, ובמסגרת דיון שנערך בפני כב' הנשיאה במסגרת "יום מוקד", גובש עם הנאשם מתווה יוצא דופן לפיו עו"ד כהן ימשיך לייצגו, אולם יותר לנאשם להעלות טענות מטעמו כראות עיניו. למרבה הצער, גם מתווה זה לא הפיס את דעתו של הנאשם והוא שב והעלה טרונות שונות בקשר לייצוג שהוענק לו.

17. בדיון שנערך לפניי ביום 31.5.2020, שבה הסניגוריה הציבורית וביקשה לשחררה מייצוג הנאשם, זאת לנוכח "קשיים" שעלו בייצוגו לאחר הדיון שנערך בפני כב' הנשיאה. במהלך דיון זה, ולא לפני שהטיח ביטויים קשים בעו"ד כהן ובסניגוריה הציבורית, העלה הנאשם לראשונה את בקשתו להיות מיוצג על ידי סניגור פרטי במימון ציבורי. במקביל ביקש הנאשם להיות מיוצג על ידי לא פחות מהסניגור הציבורי הארצי, ועל ידו בלבד. באותה ישיבה נאלצתי להצטרף לרבים מחברי השופטים לאורך השנים, והוריתי על שחרורה של הסניגוריה הציבורית מייצוג הנאשם.

18. הנה כי כן, דומה שהנאשם ניצל לרעה את אורך הרוח שגילו כלפיו הסניגוריה הציבורית ובית המשפט, שעשו כל שניתן על מנת להעניק לו ייצוג משפטי הולם. פעם אחר פעם ניסה הנאשם לקבוע את "כללי המשחק", תוך הטלת דופי בעורכי דין רבים וטובים שניסו לבצע את מלאכתם ולהעניק לו ייצוג משפטי ראוי. יש לציין שחוסר רצונו של הנאשם בהתערבות כלשהי של הסניגוריה הציבורית בייצוגו, מונעת אף את האפשרות התיאורטית למנות לו סניגור מכוח סעיף 12(ב) לחוק הסניגוריה הציבורית. אפשרות זו נפסלת גם לנוכח הסיכוי הנמוך עד מאוד שבזו הפעם ישתף הנאשם פעולה עם הסניגור שימונה לו ויתנהג כלפיו בצורה נאותה.

19. אין להכביר מלים על החשיבות הרבה במינוי סניגור לצורך ייצוג נאשם, הן בהיבט של שמירה על זכויותיו, והן בהיבט המעשי של ניהול דיון באופן ענייני ועיל באמצעות עורך הדין. ואולם, מאחר שזכות הייצוג איננה זכות מוחלטת, ובמקרים בהם כלו כל הקיצין כפי המקרה שלפנינו, כל שנותר לומר לנאשם הוא - עד כאן!

20. עוד אציין שבמהלך דיון נוסף, שלישי במספר, שהתקיים בפני ביום 21.7.2020, שבתי ושאלתי את הנאשם מספר רב של פעמים מדוע עלי להאמין שגישתו תשתנה במידה שבקשתו תענה וימונה לו סניגור שאיננו חלק מהסניגוריה הציבורית, אולם שאלותיי בעניין זה נותרו ללא מענה ענייני. עוד שאלתי את הנאשם אם יסכים להפקיד סכום כסף שישמש כבטוחה למימון שכרו של עורך הדין שימונה לו, במקרה בו יבקש הנאשם בהמשך להפסיק את הייצוג, אולם גם לאפשרות זו סירב הנאשם בטענה שהפרוטה אינה מצויה בכיסו. רק לאחר הקראת החלטתי מאותו יום הפטיר הנאשם שיהיה מוכן לשתף פעולה עם עורך דין שימונה לו. ועל זה נאמר - מעט מדי, מאוחר מדי ובהחלט לא משכנע.

התוצאה

21. בנסיבות הללו, בהן הנאשם יוצג נאמנה על ידי הסנגוריה הציבורית במסגרת הליכים שונים שהתנהלו נגדו, לרבות ההליך הנוכחי, כאשר לא עלה בידו להציג פגם כלשהו שנפל בייצוגו על ידי הסנגוריה בכלל או על ידי מי מהסנגורים שייצגו אותו בפרט, הגעתי לכלל מסקנה לפיה אין מנוס מדחיית הבקשה [ראו והשוו: בש"פ 7525/18, פסקה 10]. בשים לב למשמעות החלטתי, קרי שהנאשם לא יהיה מיוצג בהליך פלילי המתנהל נגדו, שקלתי אף את החלופה שנקבעה אך לא מזמן על ידי הרשמת ש' עבדיאן בעניינו של נאשם אחר, לפיה תעמיד הסנגוריה הציבורית לרשותו של הנאשם עורך דין לצורך התייעצות בלבד [ע"פ 394/20 יוסף חן נ' מדינת ישראל (16.7.2020)], אולם דומני שנוכח המתואר בהרחבה לעיל, גם פתרון זה אינו ישים בעניינו.

22. החלטה זו איננה החלטה קלה. הפיתוי לתת לנאשם עוד הזדמנות להוכיח את רצינות כוונתו לשתף פעולה עם עורך הדין החדש שימונה לו הינו גדול, ולו בשביל הסיכוי, או התקווה, שהפעם המינוי יישא פרי. ואולם, לא יעלה על הדעת שבית המשפט יעמיד לרשות הנאשם בזה אחר זה את כל עורכי הדין הפליליים במדינת ישראל, עד שיימצא עורך הדין שהנאשם יאות להתיר לו לייצגו, ותעיד על כך הרשימה הארוכה והבלתי נתפסת של עורכי הדין שהועמדו לרשותו מטעם הסניגוריה הציבורית.

זה המקום להביע הערכה רבה לסנגוריה הציבורית שעשתה מעל ומעבר על מנת לסייע לנאשם, במסגרת ההליך הנוכחי ובכלל, תוך הפגנת סבלנות אין קץ וגילוי הבנה למצבו המיוחד, תוך חריקת שיניים וסתימת אוזניים לשמע טרונות, הכפשות, התנהגות שאינה הולמת והטרדת מצדו, שהיו מנת חלקה בשנים האחרונות.

מתן הזדמנות נוספת "ואחרונה" לנאשם במקרה חריג זה, משמעו דחיית מכלול שלם של שיקולים נוספים שאל לו לבית המשפט להתעלם מהם, כמו שמירה על כספי ציבור, שיקולי יעילות, וחסכון בזמן ובמשאבים שיפוטיים. גם אם, ככלל, נסוגים שיקולים אלו מפני שיקולים שעניינם שמירה על זכויות חשודים ונאשמים, במובן של דאגה לייצוגם של מי מביניהם הזכאי לכך על פי דין, ולעתים אף לפנים משורת הדין, הרי שבמקרה זה הגדיש הנאשם את הסאה, ולהתנהלותו זו יש לשים סוף. זה המקום להוסיף שכתב האישום אינו מורכב מבחינה עובדתית או משפטית, אף זאת בניגוד למצב הדברים המתואר בעניין שם טוב.

23. נוכח כל המקובץ, בהעדר סמכות חוקית והתנהלות הנאשם, דין הבקשה להידחות.

מובהר לנאשם שהוא רשאי להעמיד לעצמו סניגור פרטי מטעמו, שאת עלות שכרו יצטרך לשאת, וככל שיבחר לעשות כן, עליו להודיע על כך לבית המשפט בתוך 14 ימים מהיום.

ניתנה היום, ח' אב תש"פ, 29 יולי 2020, בנוכחות הצדדים.